

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200050
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1021200050.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave ako správny súd, v právnej veci žalobcu: Q.. V. K., P., B. B. W. XXX/XX, XXX XX C., reg. SAK č. XXXX, proti žalovanému: Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 4, 813 42 Bratislava, IČO: 30 795 141, zastúpený advokátkou JUDr. Evou Bušovou, so sídlom Tobručná 6, 811 02 Bratislava, reg. SAK č. 26, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného I. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory Sp.zn.: I. ODS - 23/20:729/2020 zo dňa 03.12.2020, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu o d m i e t a .

Krajský súd v Bratislave žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

I. Rozhodnutia správnych orgánov.

1. Disciplinárny senát SAK v zložení predsedníčky senátu JUDr. Ivy Pavlíkovej a členov JUDr. Daniel Blyšťan a JUDr. Adrián Kucek, v disciplinárnej veci Q.. F. A., advokátky so sídlom AK W. XX/XXX, XXX XX C., Q.. V. K., advokáta so sídlom AK W. XX/XXX, XXX XX C. a Q.. V. X., advokátky so sídlom AK W. XX/XXX, XXX XX C., pod sp.zn. DS V - 35/20:729/2020, svojím rozhodnutím zo dňa 20.11.2020, podľa § 21 ods. 1 Tr. por. v nadväznosti na § 57 ods. 7 zákona o advokácii, vylúčil vec disciplinárne obvineného Q.. V. K., advokáta so sídlom W. XXX/XX, XXX XX C., na samostatné konanie.

2. Žalobca proti predmetnému rozhodnutiu podal sťažnosť zo dňa 30.11.2020, o ktorej rozhodol I. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „SAK“) pod Sp.zn.: I. ODS - 23/20:729/2020 zo dňa 03.12.2020 tak, že sťažnosť žalobcu, ako disciplinárne obvineného, voči rozhodnutiu V DS.- 35/20:729/2020 zo dňa 20.11.2020 JUDr. Ivy Pavlíkovej, predsedníčky V. disciplinárneho senátu SAK, s poukazom na § 57 ods. 7 zákona o advokácii vo vzťahu k § 185 ods. 1, 2 v spojení s § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, zamietol ako neprípustnú.

II. Žaloba.

3. Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 15.01.2021 žalobca žiada o preskúmanie rozhodnutia I. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory Sp.zn.: I. ODS - 23/20:729/2020 zo dňa 03.12.2020 ako aj rozhodnutie V DS.- 35/20:729/2020 zo dňa 20.11.2020, nakoľko bol ako účastník administratívneho konania rozhodnutím orgánu verejnej správy ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch.

4. Žalobca uviedol, že dňa 26.11.2020 mu bolo doručené rozhodnutie disciplinárneho senátu SAK č. DS V - 35/20:729/2020 zo dňa 20.11.2020 (ďalej len „rozhodnutie prvostupňového orgánu“), ktorým konajúci senát podľa § 21 ods. 1 Tr. por. v nadväznosti na § 57 ods. 7 zákona o advokácii, vylúčil disciplinárnu vec žalobcu na samostatné konanie. Disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu odôvodnil len tým, že spoločne prejednávaná vec bola opakovane odročovaná pre neprítomnosť všetkých disciplinárne obvinených, pričom je z hľadiska hospodárnosti konania vylúčenie veci žalobcu na samostatné konanie efektívnym prostriedkom rýchleho prejednaní veci. Voči rozhodnutiu prvostupňového orgánu podal žalobca sťažnosť, v rámci ktorej namietal nedostatočnú odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a uviedol, že vylúčenie jeho konkrétnej veci na samostatné konanie nie je v rozhodnutí relevantne ničím odôvodnené. Skutky, ktoré sú kladené za vinu všetkým obvineným v tomto konaní, bez vymedzenia spolupáchateľstva či vyjadrenia miery podielu resp. zavinenia konkrétneho obvineného na tom ktorom skutku a keďže aj podávateľ disciplinárneho návrhu vymedzil toto konanie na spoločné konanie, vec bolo možné, podľa názoru žalobcu, prejednať len v spoločnom konaní. Disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie odôvodnil len tým, že spoločne prejednávaná vec bola opakovane odročovaná pre neprítomnosť všetkých disciplinárne obvinených, čo vôbec neodôvodňuje postup, prečo by práve vec žalobcu mala byť vylúčená na samostatné konanie. Dôvody na odročenie pojednávania v jednotlivých doposiaľ nariadených termínoch pojednávania nastali u všetkých obvinených a nie len u niektorých z nich a preto nie je ani zrejmé, ako konkrétne má ovplyvniť rýchlosť rozhodovania vylúčenie veci žalobcu na samostatné konanie. Záverom podanej sťažnosti žalobca uviedol, že v napadnutom rozhodnutí je aj nesprávne poučenie o opravnom prostriedku.

5. Dňa 30.11.2020 žalobca obdržal od žalovaného predvolanie ako svedka na deň 15.01.2021 vo veci disciplinárneho konania Q.. V. X. (pôvodné stíhaná so žalobcom v jednom konaní č. DS V. - 35/20:729/20). Z uvedeného a následného postupu žalovaného je zrejmé, že jedným z dôvodov vylúčenia vo veci žalobcu na samostatné konanie nebolo v rozhodnutí prvostupňového orgánu deklarované dosiahnutie hospodárnosti konania, ale skutočným dôvodom nezákonného postupu bola účelová zmena procesného postavenia žalobcu z pozície obvineného do pozície svedka v totožnej veci, v ktorej je on sám stíhaný ako obvinený, čo je podľa názoru žalobcu neprípustné a je v rozpore s ústavnými princípmi zákazu svojvôle v rozhodovaní a zákazu nútenia k samo usvedčovaniu, resp. seba obviňovaniu. Zákaz seba obviňovania je kľúčovou podstatou pojmu spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru.

V zmysle § 57 ods. 7 zákona o advokácii, ak tento zákon alebo disciplinárny poriadok komory priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu. (Trestného poriadku). V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1To/1/2015 zo dňa 29.05.2015.

6. Vo vzťahu k rozhodnutiu I. Odvolacieho disciplinárneho senátu SAK č. I. ODS - 23/20:729/2020 zo dňa 03.12.2020, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu voči rozhodnutiu prvostupňového orgánu ako neprípustná, podľa názoru žalobcu, ani predmetné rozhodnutie nemožno považovať za správne a zákonné, keďže voči napadnutému rozhodnutiu prvostupňového orgánu je prípustný opravný prostriedok a to sťažnosť s poukazom na ust. § 185 Tr. por. v nadväznosti na § 57 ods. 7 zákona o advokácii.

7. V prípade, že správny súd tvrdenia žalobcu vyhodnotí v neprospech žalobcu (uvedené by bolo v rozpore s princípom dvojinštančnosti), žalobca žiada, aby súd preskúmal aj zákonnosť prvostupňového rozhodnutia, ktoré by v takomto prípade bolo právoplatné dňom doručenia dňa 26.11.2021 a lehota na podanie žaloby by uplynula až dňa 26.01.2021 a takéto rozhodnutie by v takomto prípade bolo samo o sebe preskúmateľné súdom.

8. Žalobca je názoru, že ďalším dôvodom nezákonného postupu je skutočnosť, že disciplinárny senát aplikáciou ustanovenia o vylúčení veci na samostatné konanie analógiou podľa Trestného poriadku len dopomáha k tomu, aby zhojil nesprávne podanie spoločného návrhu voči všetkým spoluobvineným (bez vyjadrenia spolupáchateľstva resp. konkrétnej miery zavinenia) a nie voči každému obvinenému samostatne. S ohľadom na plynutie lehôt iné riešenie ako zo strany senátu napomôcť navrhovateľovi disciplinárneho návrhu nezostávalo, ako účelovo použiť ustanovenie o vylúčení veci a tým pádom dosiahnutie rozdelenia veci na tri samostatné konania. Samotné napadnuté rozhodnutia sú simulovaným procesným aktom, ktoré nesledovali skutočný procesný cieľ, ale sa ním zastiera uvedená procesná vada navrhovateľa konania. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že k vylúčeniu veci žalobcu na samostatné

konanie došlo bezprostredne po tom, čo Q.. V. X. svojím vyjadrením zo dňa 13.11.2020, ktoré bolo doručené prvostupňovému orgánu dňa 13.11.2020, upozornila prvostupňový orgán na nesprávne podanie spoločného návrhu voči všetkým spoluobvineným.

Žalobca v závere uviedol, že napadané rozhodnutia mali za následok ujmu na jeho subjektívnych právach ako účastníka konania.

III. Vyjadrenie žalovaného.

9. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 29.03.2021 s tým, aby súd po prejednaní veci žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

10. Žalovaný uviedol, že V. Disciplinárny senát SAK na pojednávaní dňa 20.11.2020, konajúc o návrhu podanom predsedníčkou Revíznej komisie SAK na začatie disciplinárneho konania proti Q.. F. A., Q.. V. K.T. a Q.. V. X. rozhodol, že podľa § 21 ods. 1 Tr. por. v nadväznosti na § 57 ods. 7 zákona o advokácii vylučuje vec disciplinárne obvineného Q.. V. K. na samostatné konanie. Rozhodnutie zdôvodnil disciplinárny senát s poukazom na počet spoločne obvinených a opakované odročovanie vecí pre neprítomnosť disciplinárne obvinených a tým, že na urýchlenie konania je vylúčenie vecí obvineného na samostatné konanie efektívnym prostriedkom rýchleho prejednanie vecí.

O sťažnosti žalobcu proti vylúčeniu vecí rozhodol I. Odvolací disciplinárny senát SAK rozhodnutím zo dňa 03.12.2020 tak, že sťažnosť proti rozhodnutiu DS V - 35/20:729/2020 zo dňa 20.11.2020 o vylúčení vecí na samostatné konanie ako neprípustnú zamietol. V odôvodnení poukázal odvolací disciplinárny senát na znenie zákonných ustanovení trestného poriadku so záverom, že sťažnosť voči rozhodnutiu o vylúčení obvineného na samostatné konanie je neprípustná.

11. Žalovaný s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 7 zákona o advokácii, vychádzajúc zo znenia príslušných ustanovení zákonného predpisu - trestného poriadku, sa s rozhodnutiami disciplinárnych senátov stotožňuje, na ich odôvodnenie odkazuje a uvádza, že nie sú dané dôvody na zrušenie rozhodnutí.

12. V závere svojho vyjadrenia žalovaný uviedol, že V. Disciplinárny senát SAK na pojednávaní dňa 05.03.2021 vyhlásil vo veci rozhodnutie, ktorým uznal žalobcu za vinného a uložil mu disciplinárne opatrenie - peňažnú pokutu.

Žalovaný dodal, že na pojednávaní dňa 20.11.2020 V. Disciplinárny senát SAK podľa § 21 ods. 1 Tr. por. v nadväznosti na § 57 ods. 7 zákona o advokácii, vylúčil na samostatné konanie aj vec disciplinárne obvinenej Q.. F. A., ktorá proti rozhodnutiu o vylúčení podala sťažnosť.

Proti rozhodnutiu V. Disciplinárneho senátu o vylúčení vecí Q.. V. K. na samostatné konanie, podala dňa 18.01.2021 sťažnosť Q.. V. X., ktorá dňa 18.02.2021 podala sťažnosť aj proti rozhodnutiu V. Disciplinárneho senátu SAK o vylúčení vecí Q.. F. A. na samostatné konanie .

O sťažnostiach Q.. F. A. a Q.. V. X. nebolo ešte rozhodnuté. Termíny pojednávaní boli odvolacími senátmi SAK vytýčené na 12.04.2021 a na 28.04.2021. S poukazom na uvedené termíny odvolacích senátov, žalovaný predložil súdu kópiu disciplinárneho spisu a kópiu sťažnostného spisu a v tejto súvislosti navrhol súdu prerušiť konanie podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP.

IV. Replika žalobcu.

13. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 22.04.2021 sa plne pridržiava obsahu podanej žaloby a dôvodov v nej uvedených. Uviedol, že vyjadrenie žalovaného neobsahuje žiadnu argumentáciu vo veci samej, ale rekapituluje skutkový stav vecí. Ak by došlo k disciplinárnemu rozhodnutiu dňa 05.03.2021, ako uvádza žalovaný, išlo by podľa názoru žalobcu, o hrubé porušenie práv žalobcu, keďže do dnešného dňa nebolo súdom rozhodnuté o zákonnosti vylúčenia vecí žalobcu na samostatné konanie.

14. K návrhu žalovaného na prerušenie konania, žalobca uviedol, že tento návrh nie je nijakým spôsobom odôvodnený, z jeho obsahu nie je ani zrejmé, do skončenia akého konania žiada toto súdne konanie prerušiť. Žalobca považuje za absurdné, že žalovaný navrhuje prerušiť práve toto konanie a nežiada prerušiť disciplinárne konanie žalobcu a to do skončenia tohto súdneho konania sp. zn. 6S/7/2021, keďže v disciplinárnych konaniach vedených pred SAK sa nerieši žiadna taká otázka, ktorú súd nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

V. Právne posúdenie.

15. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 7 písm. e) SSP, správne súde nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

19. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

20. Podľa § 57 ods. 7 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení živnostenského zákona, ak tento zákon alebo disciplinárny poriadok komory priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu.

21. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok, na urýchlenie konania alebo z iných dôležitých dôvodov možno konanie o niektorom z trestných činov alebo proti niektorému z obvinených vylúčiť zo spoločného konania.

VI. Závery správneho súdu.

22. Predmetom súdneho preskúmania v zmysle žaloby je rozhodnutie I. Odvolacieho disciplinárneho senátu SAK Sp.zn. I. ODS - 23/20:729/2020 zo dňa 03.12.2020, ktorým sťažnosť žalobcu, ako disciplinárne obvineného, voči rozhodnutiu V DS.- 35/20:729/2020 zo dňa 20.11.2020, s poukazom na § 57 ods. 7 zákona o advokácii vo vzťahu k § 185 ods. 1, 2 v spojení s § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, zamietol ako neprípustnú.

23. Správny súd pred samotným prieskumom najprv zisťoval, či v danom prípade predmetné rozhodnutie žalovaného je samostatne spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve a to s poukazom na ust. § 2 ods. 1 a ods. 2, § 6 a § 7 SSP. Správny súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, ktoré má procesný charakter v administratívnom konaní a nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu.

V systéme správneho súdnictva je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vypláva, že súde v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

24. Podľa názoru súdu, prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola vylúčená vec žalobcu ako disciplinárne obvineného na samostatné konanie, v spojení s druhostupňovým rozhodnutím, nie je meritórnym rozhodnutím, ktorým by došlo k zmene subjektívnych práv žalobcu v porovnaní so stavom pred začatím predmetného správneho konania (odhliadnuc od objektívnych právnych skutočností ako je napr. plynutie času), teda žalobca nebol týmto rozhodnutím a ani postupom správneho orgánu pri jeho vydaní ukrátený na svojich právach. Predmetné rozhodnutie je len jedným z možných procesných rozhodnutí,

ktoré môže správny orgán vydať ak uzná, že je potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia. Každé procesné rozhodnutie musí správny orgán vyhodnotiť vždy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, vo vzťahu ku konečnému rozhodnutiu. Takéto rozhodnutie, vzhľadom na jeho procesný charakter týkajúce sa vedenia konania, nemôže byť predmetom súdneho prieskumu. Preskúmateľnosť rozhodnutí je potrebné vnímať a posudzovať v spojení s ich spôsobilosťou zasiahnuť do okruhu základných práv a slobôd ich adresátov v súlade so zachovaním práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Z konštantnej judikatúry súdov v správnom súdnictve navyše vyplýva, že rozhodnutia procesné, upravujúce vedenie konania síce nemožno napadnúť samostatnou správnu žalobou, čo je predmetný prípad. Prípadné vady konania spôsobené nesprávnym procesným postupom, nesprávnou aplikáciou príslušných právnych predpisov a pod. je možné namietať v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa administratívne konanie končí.

25. Správny súd poukazuje, že všeobecné súdy ako orgány súdnej moci sú viazané čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, teda môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Správne súdnictvo nie je nelimitovaným nástrojom uplatňovania a ochrany práv, ale nástrojom, ktorý podlieha určitej ústavnej a zákonnej právnej úprave, ktorá určuje jej medze. Úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva je preskúmavať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytovať ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodovať v ďalších veciach ustanovených SSP. V preskúmvanej veci nejde však o konečné rozhodnutie v správnom konaní, nakoľko nebolo vo veci disciplinárneho konania meritórne rozhodnuté, preto nemôže ani dôjsť k založeniu, zmene alebo zrušeniu subjektívnych práv a povinností žalobcu v zmysle § 2 ods. 2 SSP a v dôsledku tohto žalobca nie je na týchto právach ukrátený. Z uvedeného vyplýva, že predmetné procesné rozhodnutie, ktorým bola vylúčená vec žalobcu, ako disciplinárne obvineného, na samostatné konanie, nie je spôsobilé súdneho prieskumu v správnom súdnictve.

26. Námietku nesprávneho poučenia o opravnom prostriedku, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. O vylúčení veci na samostatné konanie rozhodol prvostupňový orgán uznesením podľa § 162 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 21 ods. 1 Trestného poriadku, proti ktorému nie je prípustná sťažnosť (§ 185 ods. 2 Trestného poriadku).

27. Krajský súd v Bratislave na základe vyššie uvedených skutočností uzatvára, že neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie rozhodnutia žalovaného špecifikované v odseku 1. a 2. tohto rozhodnutia v rámci správneho súdnictva a s poukazom na ust. § 98 ods. 1 písm. g) SSP žalobu odmietol.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 171 ods. 1 SSP tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože žalobca procesne zavinil odmietnutie žaloby a žalovanému v súvislosti s podanou žalobou vznikli účelne vynaložené výdavky spojené s bránením práva.

29. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa;

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.